

அல்ல.

இந்தக் கருத்தின்படி பார்க்கும்போது, பரிசுத்தபவலுக்கு எதிராக ஏதாவது ஒருவகையில் பரிசுத்த யாக்கோபு பேசியிருப்பதாக நாம் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. மாறாக தவறானவைகளைக் களைவது பற்றின பரிசுத்த பவலின் போதனைகளிலிருந்து முரண்பாட்டையே எதிர்க்கிறார். அதாவது, நகைப்புக்காக சொல்லவேண்டுமெனில், “நான் எந்த வகைப்பட்ட கிரியைகளை பெற்றிருக்கிறேன் என்பது ஒரு பொருட்டல்ல. நான் உறுதியான விசுவாசத்தை உடையவனாயிருக்கிறேன், தேவன் கிரியைகளை கவனத்தோடு கணக்கிடுவதில்லை. நான் மாம்சத்தின் கிரியைகளை செய்யமுடியும். தேவனிடத்தில் அபரிதமான விசுவாசம் கொண்டிருப்பதால், நான் எல்லாவிதத்திலும் சரியாய் இருப்பேன்”. இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் உண்மையல்லவென்று பரிசுத்த யாக்கோபு சுட்டிக்காண்பிக்கிறார். தேவனிடத்திலும் கிறிஸ்துவினிடத்திலும் விசுவாசமாயிருப்பதும், பாவத்திலிருந்து மன்னிப்படைதலும் முறையாக நடைபெறவேண்டும். அதோடுகூட கிரியைகளும் சேர்ந்திருக்கவேண்டும். நம்மிடத்தில் விசுவாசம் இருக்குமானால், அந்தளவு நிச்சயமாக அது ஏதாவதொருவகையில் வெளிப்படும். இந்தக் கிரியைகள் நன்மையில்லாதிருந்தால், தீய கிரியைகளாக, மாறுபாடான கிரியைகளாய் இருக்கும். ஒரு நல்லமரம் நல்ல கனியையே தரும். ஒரு நல்ல நீர்ச்சுனை சுத்த தண்ணீரையே தரும்.

இது அப்போஸ்தலரின் வாதமாகத் தோன்றுகிறது. நாம் அனைவரும் நிச்சயமாக அவரது கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, நமது கிரியையை செயல்படுத்தத் விரும்புகிறோம். நமது விசுவாசத்தை உலகம் பாராட்டாது. ஏனெனில் நம் இருதயங்களை அறிய அவர்களால் கூடாது. ஆனால் தேவனோ நம் விசுவாசத்தைப் பார்த்து பாராட்டுகிறார். ஆபிரகாம் விசுவாசத்தின் தகப்பனாக இருந்ததால் தேவன் அவரை நேசித்து, தம் சிநேகிதனைப்போல் நடத்தினார். ‘தேவனுடைய சிநேகிதன்’ என்று அவர் அழைக்கப்பட்டார். ஆனால் ஆபிரகாம் தம் விசுவாசத்தை சில கிரியைகள் மூலம் எண்பிக்கவேண்டும் என்று தேவன் எதிர்பார்த்தார். தாம் அடைந்திருந்த விசுவாசத்திற்கு சாட்சியமாக சில கிரியைகளை செய்வது அவசியமாயிற்று. நம் கிரியைகள்மூலம் நம் விசுவாசத்தின் பலத்தை அவர் சோதிக்கிறார்.

விசுவாசம் அருளப்பட்டது அது
புயலின் ஆழத்தில் அமிழ்த்திற்று
புயல் வரும் என்பது உம் குரலின் உத்தரவா ?
வைராக்கியமோ செங்குத்தான மலைஉச்சியிலும் ஏறச்செய்யும்
அலைந்து திரிபவரைத்தேடி, வீடுகொண்டுசேர்க்கும்
பலப்படுத்தும், ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட இரட்சகரே,
உம் வல்லமையால்;
பிரகாசிக்கப்பண்ணும் எங்கள் இருதயத்தை;
நாங்கள் மறுபுலமாவோம்
உம்மைப்போல், போதிக்கவும் நேசிக்கவும் ஜீவிக்கவும்
உமது சாயலின் வெளிச்சத்துக்கு!

R 5893

சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தல் அத்தியாவசியமானது

PREACHING THE GOSPEL A NECESSITY

“சுவிசேஷத்தை நான் பிரசங்கியாதிருந்தால்,
எனக்கு ஐயோ” – 1கொரிந்தியர் 9:16

“ஐயோ” என்ற வார்த்தை, முன்பு உபயோகிக்கப்பட்டதுபோல், இன்றைய நாளில் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. இது பழமையான ஆங்கிலமொழியில் பயன்படுத்தப்பட்ட சாதாரண வார்த்தையாக இருந்தது. ஆனால் இன்றைய நாளில் அவ்வார்த்தைக்கு ஒரு அர்த்தத்தை

இணைத்துள்ளார்கள். அது மூல வார்த்தையில் இல்லை என்று நாம் எண்ணுகிறோம். “அங்கே அழுகையும் பற்கடிப்பும் இருக்கும்” என்று நம் கர்த்தர் பேசின இந்த உவமை பெரும்பாலானோர் அறிந்ததே. அந்த வார்த்தைக்கு நித்திய வேதனை என்று பொருள்படுவதாக வெளித்தோற்றத்துக்கு காணப்படுகிறது. வேதாகமத்தில் ஐயோ என்று உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, அதேபொருளைத் தருவதாக சிலர் எண்ணுகின்றனர். ஆகவே இவர்கள் நம் திறவுகோல் வசனத்தை, “நான் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியாதிருந்தால், நித்திய வேதனைக்குச் செல்வேன் என்று பொருள் கொள்கின்றனர். இதற்கான காரணம் என்னவெனில், இருண்ட யுகங்களில் ஜனங்கள் வேதாகமத்தைப் படிக்க தடை செய்யப்பட்டிருந்ததால், பாரம்பரியங்களும், தவறான விசுவாசப் பிரமாணங்களும், பழக்கவழக்கங்களும் இம்மாற்றத்துக்கு வழிவகுத்தன.

“நான் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியாதிருந்தால், மகிழ்ச்சியற்று இருப்பேன்; இது எனக்கு மிகுந்த கவலையை வருவிக்கும்” என்பதே அவரது கருத்தாயிருந்திருக்கும். “என் முந்தைய உபத்திரவத்தின் கண்ணோட்டத்தில் நோக்கும்போது, கர்த்தர் மாபெரும் இரக்கம் எனக்குக் காண்பித்தார். அவரது செய்தியை பிரசங்கிக்காவிடில் அவரது தயவையும் ஆசீர்வாதத்தையும் இழந்ததாக பொருள்படும்” என்பதே அப்போஸ்தலர் கூறுவதன் பொருளாகும் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். கர்த்தர் தம் சத்தியவெளிச்சத்தால் ஒருவரை பிரகாசிக்கச்செய்தபிறகு, இந்த மகிமையான சவிசேஷத்தை பிரசங்கிக்கும் வாய்ப்பை அவரிடமிருந்து நீக்குவாராகில், அது மாபெரும் கவலையை உண்டாக்கும்.

ஒரு நிலைப்பாட்டிலிருந்து பார்க்கும்போது, அப்போஸ்தலரது வார்த்தைகள் தேவ வசனங்களை பொதுக்கூட்டங்களில் பிரசங்கிப்பதற்கு மட்டுமே பொருந்தும் என்று தோன்றுகிறது. மற்றுமொரு நிலைப்பாட்டில் பார்க்கும்போது, தேவனோடு நல்மனசாட்சியின் உடன்படிக்கை செய்துகொண்ட ஒவ்வொருவரும் ஒரு ஊழியக்காரரே, பிரசங்கிக்க நியமிக்கப்பட்டவர்கள். இந்த நியமித்தல் என்பது ஊழியம்செய்யும் உரிமை, அங்கீகாரம் மற்றும் நியமிக்கப்படுதல் ஆகும். சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும்படி நியமனம்செய்யப்படுதலை ஏசாயா தீர்க்கதரிசி குறிப்பிட்டுள்ளார்(ஏசா 61:1-3). அதில் சபையின் மகா உன்னதமான தலையாக இருக்கின்ற கிறிஸ்துஇயேசுவின் மூலம், சபை நம் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. அங்கே முதன்மையாக, கிறிஸ்து ஒரு பிரசங்கியாக உள்ளார் என்று நாம் வாசிக்கிறோம்;

“கர்த்தராகிய தேவனுடைய ஆவியானவர் என்மேல் இருக்கிறார்; சிறுமைப்பட்டவர்களுக்குச் சவிசேஷத்தை அறிவிக்க கர்த்தர் என்னை அபிஷேகம் பண்ணினார்”(ஏசா 61:1-3 ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவும்).

சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க அநேக வழிகள் உண்டு :-

நீண்டகாலத்துக்குமுன்பே மேசியாவுக்கு கொடுக்கப்படும் பரிசுத்தஆவியின் பணியைக்குறித்து இங்கு தீர்க்கதரிசனமாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. மேசியாவின் சார்பு அங்கங்கள், அவர்மூலமாக அதே அபிஷேகத்தை பெற்றிருந்து, சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும் அலுவலையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். தேவனுடைய தூதுவனாக தேவனுடைய செய்தியாளனாக இருக்கும் சிலாக்கியத்தை அடைவதில் கிறிஸ்துவின் சீஷன் முறையாக மதித்திருந்து, தன் வாய்ப்பையும் ஆற்றலையும் பயன்படுத்தி, அவர் சவிசேஷத்தை பிரசங்கிக்க முடியாவிடில் அது உண்மையாகவே மிகுந்த கவலையை வருவிக்கும்.

பொதுமேடைகளில் பிரசங்கிப்பதைத்தவிர, பிரசங்கிப்பதற்கு வேறு எந்த வழியுமில்லை என்று சிலர் கருதுகின்றனர். ஆனால் இது, பிரசங்கித்தலைக்குறித்து கூறும் வேதாகமத்தின் கருத்தாக இருக்கமுடியாது. இயேசு கடற்கரையிலும் நடைபாதைகளிலும் ஜனங்களிடத்தில் பேசினார். சிலசமயங்களில் இரட்சிப்பின் செய்தியை கிணற்றின் பாதுகாப்புச் சுவர் மேல் அமர்ந்துகொண்டே பிரசங்கித்தார். மலைமேல் ஏறி தம் சீஷர்களுக்கு போதித்தார். சிலசமயங்களில் சீஷர்களோடு பிரயாணம்செய்யும்பேது பேசினார். அவ்வாறே நம்மிடமும் காணப்படவேண்டும். மகிழ்ச்சியின் செய்திகளை பிரசங்கிக்க எவ்வித வாய்ப்பு அல்லது நேரம் கிடைத்தாலும், அவற்றை பயன்படுத்தவேண்டும்.

சவிசேஷம் என்ற வார்த்தையின் பொருள், மகிழ்ச்சியின்செய்திகள், நற்செய்திகள் என்பதாகும். மாபெரும் மகிழ்ச்சியளிக்கும் நற்காரியங்களை நாம் அறிவிக்கவேண்டும். நம் அன்றாட வாழ்க்கையின் நடவடிக்கைகளில், இறைச்சிக் கடைக்காரரையோ, ரொட்டிக் கடைக்காரரையோ, மளிகைக்கடைக்காரரையோ அல்லது நம் அண்டை வீட்டாரையும், நண்பர்களையும் சந்திக்கும்போது இவ்வாறு பின்பற்றலாம். நற்செய்தி போதனைகளையோ, புத்தகங்களையோ அல்லது பிரசுரங்களையோ அஞ்சலகம் வாயிலாகவோ அல்லது நேரடியாக கொடுப்பதன்மூலமாகவோ அல்லது மேடைகளிலிருந்து பிரசங்கிப்பதன்மூலமாகவோ செய்யலாம். இவையனைத்தும் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தலும், நற்செய்திகளை அறிவித்தலுமாகும். பிரசங்கித்தல் என்பது தெரியப்படுத்துதல் மட்டுமே. மேலும் அறிவைக் கொடுக்கும் தன்மையோடு தொடர்புடையதல்ல.

சவிசேஷத்தின் அடிப்படையும் அதன் மேற்கட்டுமானமும் :-

அநேக செய்திப்பிரசுரங்கள் சவிசேஷசெய்தியைத் தாங்கிவருவதில்லை. மாபெரும் துன்பசெய்திகளையே சுமந்துவருகிறது. அப்படிப்பட்ட செய்திகளை விநியோகிக்க விரும்பக்கூடாது. அவ்வாறு அதை நாம் அதிகதிகமாகப்

பரப்பும்போது, சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க குறைந்த வாய்ப்புக்களையே ஏற்படுத்தும். நம் கர்த்தராகிய இயேசு சவிசேஷத்தை, விசேஷமாக, ராஜ்யத்தோடு அடையாளப்படுத்தியே பேசினார் என்பதை நம் நினைவில்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே நாம் நற்காரியங்களாகிய ராஜ்யத்தின் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கவேண்டும். சபையை ஒன்றுசேர்க்கும் தேவனுடைய வழிமுறை இதுவாகவே இருந்துவருகிறது. இது உலகத்துக்கு சாட்சியாயிருக்கும். ராஜ்யத்தின் நற்செய்தியை அறிவிக்க நாம் இன்னும் வாய்ப்பு பெற்றிருக்கிறோம். இந்த சவிசேஷத்தின் அடிப்படை, பாவிசங்குகாக பலியான கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் மரணம் அவரது உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் பரத்துக்கு ஏறி, பிதாவின் வலதுபாரிசத்தில் உட்கார்ந்ததாகும். அதன் மேற்கட்டுமானமானது, விரும்புகிற அனைவருக்கும் இரட்சிப்பு அளிப்பது – சபைக்கான இரட்சிப்பு, அடுத்து உலகத்துக்கான இரட்சிப்பு. இந்த தேவஆசீர்வாதங்கள் அனைத்தும் கிறிஸ்துவின் மூலமாகவே வருகின்றன.

சபைக்கும், உலகத்துக்குமான கர்த்தரது உன்னத ஆசீர்வாதங்கள் இயேசுவின் இரண்டாம் வருகையில் அளிக்கப்படும். அவ்வேளையில் சபை மகிமைப்படுத்தப்பட்டு, உயர்த்தப்படும். தேவன் வாக்களித்திருக்கிற அவரது ராஜ்யம் முழுமையாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, அக்காலத்திற்கே உரிய ஆசீர்வாதங்கள் உலகின் ஜனங்களை வந்தடையும். ஆகவே, இந்த உண்மை சவிசேஷத்தை யாரெல்லாம் புரிந்துகொண்டு, தான் அதை பிரசங்கிப்பதற்கே திருநிலைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறேன் என்று வாஞ்சையோடுருக்கிறார்களோ, அவர்கள் அதை பிரசங்கிக்க தடைஏற்படும்போது கவலைப்படவேண்டியது அவசியமாகிறது. அநேக வழிகளில் பிரசங்கிக்க சிலரால் முடியும். மற்றவர்களுக்கோ ஒவ்வொரு வழியிலும் பிரசங்கிக்கமுடியும். சிலருக்கோ மிகச்சில வழிகளில் மட்டுமே பிரசங்கிக்கமுடியும். ஆனால் ஏதாவது ஒரு வழியில் எல்லோரும் பிரசங்கிக்கமுடியும். எவ்வளவு அதிகமாய் இதைச்செய்கிறோமோ, அவ்வளவுக்கதிகமாய் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கமுடியும். நம் நாட்களில் – புத்தகங்கள், வேதாகம அகராதிகள் என ஏராளமான உதவிகள் நமக்கு கிடைக்கின்றபடியால், தேவனுக்கு நாம் நன்றிசெலுத்துவோம். இவை அனைத்தையும் நன்கு உபயோகித்து, மற்றவர்களது நன்மைக்காகவும், நமது சொந்த ஆவிக்குரிய வளர்ச்சிக்காகவும் பிரயோஜனப்படுத்துவோமாக!

R 5893

உங்களைப் பகைக்கும் உங்கள் சகோதரர்

YOUR BRETHREN THAT HATED YOU

“என் நாமத்தினிமித்தம் உங்களைப் பகைத்து, உங்களை அப்புறப்படுத்துகிற உங்கள் சகோதரர், கர்த்தர் மகிமைப்படுவாராக என்கிறார்களே; அவர் உங்களுக்குச் சந்தோஷம் உண்டாகும்படி காணப்படுவார்; அவர்களோ வெட்கப்படுவார்கள்” – ஏசாயா 66:5

தேவனுடைய வசனத்தின்செய்தி எவ்வளவு நேர்த்தியாகவும், புத்தியறிவுக்கு ஏற்புடையதாகவும் உள்ளது! இயேசுவின் பின்னடியார்களில் அநேகர் விசுவாசத்தில் இளைஞராயிருந்து, பரிசுத்தஆவியை சிறிதளவே பெற்றிருந்து, தங்கள் விரோதிகளை பயமுறுத்தி, தேவன் பழிவாங்குவார் என அச்சமூட்டுகின்றனர். அப்போஸ்தலர்கள் யாக்கோபு மற்றும் யோவான் கூட, சமாரியப் பட்டணத்து ஜனங்கள், இயேசுவுக்கும் அவரது சீஷருக்கும் அப்பம் விற்க மறுத்தபடியால், அழித்துவிடும் என்றனர். ஆனால் இயேசு தம்மை மரணபரியந்தம் உபத்திரவப்படுத்தினவர்களைப் பார்த்தோ அல்லது அவரது பின்னடியார்கள் தங்களை உபத்திரவத்துக்கு உள்ளாக்கினவர்களைப் பார்த்து அச்சுறுத்தினதாகவோ வேதாகமத்தில் ஒரு வார்த்தையாகிலும் காணப்படவில்லை. “அவர்களோ வெட்கப்படுவார்கள்” என்பதே அவர்களுக்கு சொல்லப்பட்ட எளிமையான வார்த்தையாய் இருந்தது. தானியேல் தீர்க்கதரிசி மூலமாக கர்த்தர் பிரகடனம் பண்ணினார்;

“பூமியின் தூளிலோ நித்திரைபண்ணுகிறவர்களாகிய அநேகர்... விழித்து எழுந்திருப்பார்கள்”. சிலர் பரிசுத்தவான்களாக மகிமையடைந்த சபையாக, ஆகாயமண்டலத்தின் ஒளியைப்போல பிரகாசிக்கிறவர்களாகவும், மற்றவர்களோ நித்திய நிந்தைக்கும் இகழ்ச்சிக்குமாக அவமானமடையும்படி எழுந்திருப்பார்கள் – தானியேல் 12:2,3.

இங்கு வேதாகமத்தின் பொதுமொழிபெயர்ப்பு, மேற்கூறப்பட்ட வசனத்தில் இன்னும் ஒரு படி மேலாகச் சென்று, “நித்திய நிந்தைக்கும், இகழ்ச்சிக்குமாக அவமானப்படுமபடி எழுந்திருப்பார்கள்” என்று கூறுகிறது. ஆனால் இதே வசனப்பகுதி எபிரேயமொழியில், “நிந்தையும் இகழ்ச்சியும் நீடித்திருக்கும்” என்று கூறுகிறது. அதாவது, தீமைசெய்தவன் கர்த்தருக்கு எதிராகவும் அவரது செய்திக்கு எதிராகவும் எதுவரைக்கும் நிந்தைக்குட்பட்டிருக்கிறாரோ, அதுவரைக்கும் இந்த அவமானம் நீடித்திருக்கும். தனிப்பட்ட நபரது செயல்பாடுகள் இகழ்ச்சியுள்ளதாய் இருக்கும்வரை, அந்த இகழ்ச்சி நீடித்திருக்கும். ஆனால் மறுசீரமைப்பு விரைவில் ஏற்படும்வேளையில் நம் தேவனுடைய குணாதிசயத்தையும், அவரது அரசாங்கத்தின் கோட்பாடுகளையும் ஏற்று